

1.
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
2
2
2

ATTENTATA.

35

Per

Discursum Theorico-Practicum

DIVINA FAVENTE

GRATIA,

SUB PRÆSIDIO,

DN. JOHANNIS SEBASTIANI
GAMBSII, Jcti, ET IN FLORENTIS-
SIMA ARGENTORATENSIVM ACADEMIA INSTI-
TUTIONVM IMPERIALIVM PROFES-
SORIS CELEBERRIMI,

*Dn. Præceptoris atq; Cognati sui omni obser-
vantia cultu prosequendi,*

Publicæ Jurisperitorum Censuræ com-
mittendum,

Ad diem 24 M. Julij loco horisq; solitis:

Exhibita

à

JOHANN ERNESTO VARNBÜLERO,
Hanoico.

ARGENTORATI.

Ex Typographéo JACOBI THILONIS,

ANNO clc, lxc. LVI.

18.

4

*VIRIS MAGNIFICIS, NOBILIS-
SIMIS, AMPLISSIMIS, CONSVL-
TISSIMIS.*

DN. JOHANNI CONRADO
VARNBÜLERO, in Hunningen, Sere-
nissimo Württembergiæ Duci à Consiliis Regi-
minis secretioribus.

DN. DANIELI IMLINO,
Jcto, Liberæ Argentoratensium Reipubli-
cæ Advocato Seniori, nec non aliorum Imperij
Statuum Consiliario Gravissimo.

DN. JOHANNI IACOBO
SALTZMANNO, Inclytæ S. R. Imperij
Civitatis Colmariensis Consiliario & Syndi-
co Meritissimo.

Dominis Patronis & respectivè Agnato atq;
Parenti suis pio Obsequio devotè suspiciendis

Submissâ hujus qualiscunq; Exercitiij Academici Dedicacione

Debitam acceptorum beneficiorum reddit rationem
qui Eorum se patrociniò consecrat

JOHANNES ERNESTUS VARNBÜLER,
A. & R.

. 81

QUOD FELIX FAUSTUM-
QUE SIT!

DISSERTATIO
DE ATTENTATIS.
Prooemium.

Atis graviter Cicero *lib. 3. de Le-
gib.* Justa, inquit, Imperia sunt, iisque
Cives modestè, & sine recusatione pa-
rento. Verum sicut sæpe subditos ex-
orbitare & Magistratum jussa detre-
ctare videmus; Ita quoque Magistratus nonnunquam
sub Justitiæ prætextu summam exercentes injustitiam
& vel sordibus corrupti, vel ignorantia laborantes, san-
ctum Tribunal, justis & æqui templum impiè profanare
solent, quod tamen teste Imp. Justin. *in N. 8. præfat.* o-
mnium occasio malorum est, & totius nequitiae princi-
pium. Unde non tantum subditis adversus Magistra-
tum insolentiam, verum his etiam contra illorum in-
obedientiam modis convenientibus succurrere, atque
optimam hanc relationem inter Magistratum & subdi-
tos legitimè confirmare non min⁹ æquum quam sum-
me necessarium est. Sicut autem mediis conservandæ

A 2

justitiæ

justitiæ haud absurdè annumerantur jura, quibus cave-
tur, ne lite pendente quid innovare liceat vel attentare;
ita nihil hodie est frequentius, quam ejusmodi Atten-
tatis litem ex lite serere, & quocunque modo suam ju-
vare causam. Cum itaque hæc Attentatorum Mate-
ria tam à frequentia quam utilitate ipsam sese satis
commendet; mihi quoque superiorum monitis, (quæ
ad instar jussus semper apud me obtinere obtinebunt-
que) ad examinandum thema aliquod juridicum inci-
tato arrisit, quâ ingenii vires tentarem, Veniam bene-
voli Lectoris, qui omnia à me minus appositè prolata
æquo animo corriget, mihi pollicitus, si dum obsequij
mihi gloriam vindicare laboro, tenuitas fortasse simul
sese prodiderit.

θ. 1.

Divino itaque implorato auxilio ad ipsam me
Tractationem accingens in primâ statim vestibuli
parte obviam habeo ὀνοματολογίαν, quâ feliciter dis-
cussâ ad pragmatologiam deinde facilior patefiet a-
ditus. In hoc siquidem suo nobis exemplo prævit ipse Imp.
noster in *pr. l. de Testam.* & *Jcti Ulpianus in l. i. pr. ff. de Inst. &*
jure l. i. pr. ff. de Reb. Cred. Paulus in *l. i. pr. ff. de furt. &* alii a-
libi. Circa hanc autem nominis explicationem consideran-
da veniunt Etymologia, Homonymia & Synonymia.

θ. 2. Etymologiam quod attinet, nemini latere existimo,
Attentatum à Verbo Attentare descendere, & hoc componi
ex præpositione Ad & Verbo Tentò, quod idem est, ac rem in-
certam aggredi & diligenter inquirere *l. 18. §. 2. ff. famil. her-
cisc.* ut ita Attentare in generalitate suâ idem significet, quod
periculosum aliquid fausto tamèn sperato eventu vehementer
conari atque experiri. *Carol. Marant. Resp. 78. n. 138.*

θ. 3. Multifariam autem quoad homonymiam Terminus
iste Attentare vel Attentatum in Jure nostro accipitur, ut pro
conatu sive inchoatione delicti *l. 5. C. de Episc. & Cleric.* Item
pro blando sermone, quo quis alicujus appetit pudicitiam *§. 1.
I. de Injur.*

I. de Injur. l. 1. §. 2. l. 9. §. fin. l. 10. 15. §. 20. ff. de injur. Nonnumquam attentare significat molestare vel flagellare *l. 6 ff. de Extraord. Crim.* denique Attentatum quoque denotat id, quod fit lite seu Appellatione pendente in contemptum Judicis partisque præjudicium.

§. 4. Quamvis autem hoc in postremo significato vox ista veteribus Jctis in usu non fuerit, cum in toto Juris Civilis corpore nullibi reperiatur; tractu tamen temporis absque distinctione ab Utriusque juris Interpretibus frequentissime usurpata fuit, ex quo nec ego nefas esse duco, in Materiam hujus perstrictione pro faciliori intelligentia sæpius isto uti vocabulo.

§. 5. Synonymi loco venit verbum innovare vel Innovatum in suo scilicet speciali significato sumptum. Præter hunc enim, quem cum Verbo Attentare sensum habet communem *t. t. ff. nihil innov. t. t. C. X. & in 6. & Clem. Ut Lit. pend.* plures etiam alios admittit, quibus brevitatis studio omissis ad ipsius rei descriptionem tanquam totius futuræ tractationis fundamentum accedo.

§. 6. Cum autem secundum *l. 202. ff. de R. I.* omnis definitio in jure valde sit periculosa, ideoque sic descriptum eo: Attentatum sive Innovatum est omnis actus causam pendente à Judice seu à patre & qui ab his causam habent in contemptum jurisdictionis & præjudicium partis factus. Cujus descriptionis singula membra facilioris intellectus ergo paulo altius repetere operæ erit pretium.

§. 7. Generis loco ponitur Vox Actus, quæ teste Ulpian. in *l. 19. ff. de V. S.* generale verbum est, sive verbis sive re quid agatur, quoniam omnia attentata per actus quosdam committuntur & expediuntur. Differentiæ tum ab Objecto, quod est causa vel lis, tum à subjecto quod est Judex & pars & qui ab his causam habent, tum à causa finali, quam constituit præjudicium partis tum ab effectu, qui est contemptus Jurisdictionis, de promptæ hunc Actum ab aliis actibus discernunt, & ad certam hanc Attentatorum speciem restringunt, quæ singula in subsequentibus fusius explanabuntur.

§. 8. Definitionem commodè excipit divisio quæ varie hic est & multiplex. Dividuntur enim Attentata à subjecto quod

sint vel Iudicis, qui aut jurisdictionem sine Controuersia habet, aut ab alterutrâ parte recusatus suspensionem ejus patitur, vel partis, *Hahn. ad Wesemb tit. ff. nihil inuov. Vel Tertij. arg. l. 57. §. 1. ff. de Administr. & peric. Tutor. ubj alienata per Appellantem pendente Appellatione revocantur etiam à Tertio possessore, ex quo habuit causam ab eis: Ab adjuncto, quod alia sint illicita & dolosa, prout quidem regulariter sunt omnia, Lancell. de Attent. part. 1. prafat. n. 55. alia (quamvis improprie) licita, veluti si quis facit quod de Jure communi sibi competit, ut si utatur possessione eo modo, quo ante, nihil dolosè & in præjudicium partis innovans. *Schwanm. proc. Cam. lib. 2. cap. 9. n. 15.* quod tamen revera Attentatum non est, quoniam fit licitè & lege permittente, *arg. l. 4. C. ad l. Iul. de Adult.* Item quod aliud Attentatum sit revocabile, idq; vel viâ Ordinariâ, vel Extraordinariâ, aliud Irrevocabile vel suâ naturâ veluti tortura alicui inflicta. *l. 2. ff. de App. rec. Herc. de Attent. c. 28. n. 25.* Vel propter scandalum, ut est Exhumatio corporis humani. *arg. l. 38. ff. de religios. Lancell. part. 2. c. 4. lim. 13.* Vel Matrimonium contra interdictum Ecclesiæ contractum. *c. 1. & ult. de extr. Matrim. Contract. Lancell. de Attent. c. 4. lim. 17.**

§. 9. Precipua autem Attentatorum divisio ab objecto in Iudiciale & Extrajudiciale sese diffundit: Illud fit vel inter ipsas tantum personas litigantes, vel Interventione tertij, Item in Instantia primâ vel in ulteriore, puta pendente Appellatione, postulata restitutione, nullitate, relatione, causæ avocatione, revisione & Syndicatu. Quod Extrajudicialis Attentati nomine venit, committitur pendente Arbitri laudo, ejusq; reductione & sapientis Consilio, de quibus singulis infra prolixius disserere dabitur occasio.

§. 10. Generalib⁹ hucusq; Attentatorum in definitione & divisione consistentib⁹ delibatis; specialis eorundem sese offert Tractatio, in denotandis eorundem cōsentaneis & dissentaneis. Illa sese referant Ad propria & ad Affinia: Propriorum nomine veniunt Causæ & Effectus. Causarum divisio fit in externas & internas, quarum illæ quidem Efficientem & finem, hæc vero Materiam & formam sub se continent ambituq; suo complectuntur.

§. 11. Effici,

§. 11. Efficiens Triplex iterum est: Remota scilicet, propinqua & proxima. Remota haud absurdè dicitur esse ipsum Jus naturæ à jure tamen civili formatum. Etenim sicut ubi lex non est ibi nec delictum censetur. *arg. l. 7. C. de Legib. Vid. Herc. de Attent. c. 2. n. 6. & 7.* Ita absq; errore jus attentata ceu delicta. *arg. c. 1. ut lit. pend. in 6.* prohibens remota eorum causa efficiens constituitur. Est autem hoc ipsum jus naturæ cujus præcepta alterum lædere vetant §. 3. *I. de Iust. & Iur.* quod tamen per Attentata, quæ jus violant, iudicis lædunt auctoritatem, & præjudicium parti generant *Mandos. de Inhibit. q. 81. n. 2. Franch. in c. bonæ n. 14. & 39. X. de Appellat. Lancell. cap. 31. princ. manifestè committitur.* Porro quoniam etiã defensio est juris naturalis. *l. 3. ff. de Iust. & Iur. l. 45. §. 4. ff. ad L. Aquil.* Attentata autem vel eorum revocatio in se defensionem continent, meritò ex jure naturæ originem deducere censentur. Verum cum totam suam formam modum procedendi, solennitatem & actum a Jure Ciuili & Canonico habeant. *c. 7. de Appell. in 6. l. 3. C. de Appell. cum sim.* Haçtenus rectè etiã dicuntur esse de Jure ciuili.

§. 12. Propinqua est pendentia Judicij vel litis, sine quâ attentata non committuntur. Quamvis autem alias propriè & secundum communem opinionem iudicium demum à Litis contestatione incipiat, *l. 25. ff. de R. V. & ante eam nemo dicitur agere vel petere, sed agere vel petere velle, l. 15. ff. rem rat. hab. Gail 1. O. 74. n. 1. & 2.* Ad hunc tamen Attentatorum Effectum Citatio, quæ omnium Actionum Instituendarum principium rectè vocatur, §. *fin. 1. de pæn. tem. litig.* si omnibus suis numeris est absoluta plenamq; continet instructionem causæ sufficit. *Clem. 2. ut lit. pend. c. 20. extr. de off. & pot. del.* ita quidem, ut Actor statim a tempore Citationis decretæ attentare possit & dicatur. *Menoch. de Arbitrar. lib. 2. cas. 202. n. 8. Lancel. c. 4. præf. n. 36. Mandos. de Inhib. q. 96. n. 4. & 5. Herc. c. 29. n. 94. & 154.* Si modo insinuatio ejus post modum sit insculta *Lancell. d. præf. n. 46. & seqq.* Reus vero non nisi insinuata sibi citatione. *Clem. 2. ut lit. pend. Mandos. d. q. 96. n. 1. Myns. 4. O. 26. n. 1.* vel si dolo culpave rei insinuari nequeat. *Harprecht. process. Iud. disp. 6. §. 149*

§. 13. Errant igitur, qui existimant, eum qui libellum tantum

tantum obtulerat, quem nulla citatio est infecuta propter hoc
solum rem in eum statum deducere, ut exinde attentasse quis
censeri queat, moti *l. 1. C. quand. lib. princ. Obl. lit. Cont. fac.*
ubi dicitur, *Oblationem factam Principi Vim contestatae litis ha-*
bere, cum litis Contestatione, litis pendentia sine dubio in-
ducatur *c. 27. X. de Off. & pot. Iud. deleg. c. 30. X. de V. S. Wes-*
o. C. ut lit. pend. n. 2. Eatenus enim libellus Principi oblatus
tantum vim habet litis contestatae, ut Actio perpetuetur, *Pac.*
in Analys. C. Quand. lib. princ. Obl. n. 3. non vero quoad Effe-
ctus etiam alios. Si enim libertus qui non impetrata venia
libellum Principi contra Patronum suum offert, non incidit
in poenam Edicti *l. 15. ff. de in jus Vocand.* adeoque hoc in casu
libellus non tantum vi litis contestatae, verum etiam Vocatio-
nis in jus destituitur, multo minus vigorem hunc obtinebit,
ur nuda ejus oblatione litis pendentia talis introducatur, quae
ad attentandum alicui sufficiens esse posset.

§. 14. *Causa proxima est Ipsum attentationis factum, si-*
ue actus ex quo attentatum nascitur: Quia omnia delicta ex re
id est ex ipso maleficio seu ipso actu quo maleficio perpetra-
tur proveniunt. pr. & Ibid. Locam. 1. de Obl. ex. del. Procatar-
ctica est bonum si non verum saltem apparens, quod etiam
cum detrimento proximi solet appeti, ut subuersione justorum
judiciorum atque confusione, injusta causa juvetur & speciosa
reddatur.

§. 15. Et hunc quoque finem constitutum habent Atten-
tatores isti, qui licet principaliter neque iudicis contemptum
neque partis damnum appetant, sed tantum per fas perque nefas
sibi prospicere damnumque sibi imminens declinare satagant,
in effectu tamen hoc ipsum operantur. Etenim cum dubius
sit sicut belli, ita litis eventus, *l. 51. ff. de pecul. & ut maximè cau-*
sa interdum habeatur justa non tamen digna semper responde-
at victoria, quivis litigantium eandem reportare summo la-
borat studio. Unde temerarij litigatores vel iudex eis plus justo
favens, si non modis legitimis, illicitis tamen & prohibitis
ad exornandam suam causam vel ad commodum saltem mo-
mentaneum consequendum de facto procedere non erubescunt,
ut diversitate facti, dum spretam Jurisdictione iudicis praedici-
um ad-

um adversario causare student, juris quoq; diuersitatē inducāt.

θ. 16. Visis hucusq; causis externis, internarum jam sequitur contemplatio in Materia & formā occupata, quarum illa in subjectivam & objectivam distribuitur. In illā constituuntur tam personæ Attentantes, quam res in iudicium deducta in quibus attentata committuntur. Personæ sunt iudex, Litigantes & tertius, de quibus ordine dispiciamus.

θ. 17. Iudex inter alios modos, quos Explicatio objecti fortasse planos reddet, maximè attentantis notam meretur, si possessionem rei controversæ invito possessore sequestrat, quoniam regulariter omnis sequestratio lite pendente prohibita est *l. un C. de sequestr. pecun. Gail. I. O. 148. n. 1. Ricc. coll. dec. part. 7. Coll. 2575. gl. in l. un. in Verb. sequestrationis C. de prohib. sequest. & ibid. Sichard. n. 1. Myns. 2. O. 11. & 5. O. 35. n. 3. Gail. de Arrest. c. 1. n. 7. Lancell. c. 12. lim. 12. n. 24. & seqq. Goedd. c. 1. n. 83. de sequestr. fruct. Harpr. proc. Iud. disp. 6. θ. 340. Rosbach. in comp. Iur. Civ. & Can. lib. 2. t. 15. n. 1. gl. in d. c. 1. in Verb. arbitrio. & Andr. Vallens. w. Decretal. tit. de sequestr. poss. & fruct. n. 5. & incurrit in attentatum, quamdiu de possessione partis constat, licet metu armorum vel ad tollenda scandala fiat. Manfred. de Attent. lib. 1. p. 11. n. 26. Lanc. c. 4. ampl. 2. n. 2. c. 12. ampl. 7. n. 2. & lim. 12. n. 4. Gail. I. O. 5. n. 6. Bender. de Revis. concl. 20. n. 131. & seqq. Frid. I. de process. & Mandat. c. 44. n. 5. Muscatell. in prax. sec. Inst. lib. 2. p. 1. gl. sententia. n. 97. Quod tamē secus est in Interdicto Uti possidetis & Utrubi cum similib. ubi dubium vertitur uter litigantium possessor sit. *l. 1. §. 3. ff. uti possid. §. 4. I. de interd. In his enim si ut ad arma partes concurrant, metuatur, possessio rectè sequestratur vel utriq; partium inhibetur. Ord. Cam. p. 2. t. 21. §. ult. Gail. I. O. 5. n. 2. Mandos. de inhib. q. 118. n. 5. Manfred. lib. 1. p. 11. n. 26. §. Non obstat. Lancell. c. 20. pras. n. 44. Vid. Excell. Dn. D. Rebhan. Patro-num atque Præceptorem meum suspiciendum in Hodoget. Iur. Chart. 2. Clim. 4. parall. 4. θ. 13. Pag. 833. C. 1. A. tit. uti possid. θ. 19. Sic sequestratio iudicem attentare non facit, si periculum sit dilapidationis. *l. 21. §. fin. ff. de Appell. c. ab eo. fin. X. de sequestr. poss. & fruct. Gail. I. O. 14. n. 5. & O. 147. n. 8. & O. 148. n. 2. quæ permittitur etiam, si fructus convertantur in proprios usus***

B

os usus. notante C. I. A. de App. §. 14. Christoph. Brecht. in comp. process. Iud. 15. p. 202. vel fugæ ante factam satisfactionem l. 7. §. fin. ff. qui satisfd. cog. Lancell. c. 4. lim. 9. n. 1. & declar. 4. n. 32. Coras. 3. Miscell. 2. n. 9. Vel reus, si is persona fuerit Ecclesiastica & religiosa, sit contumax. c. 2. de dol. & Contum. Coras. 3. Miscell. 2. n. 10 vers. Octavus. Aut appellatio ab Excutore sententiæ modum excedente interposita fuerit l. 5. C. Quor. appell. non recip. Gail. 1. O. 147. n. 8. Ut & in casu Clem. Vn. de sequestr. poss. & fruct. Lancell. c. 12. lim. 12. n. 2. Goedd. d. Clem. n. 19. de sequestr. Fachin. 1. Controv. 75. in fin.

§. 18. Sicut autem sequestratio ita etiam alia quævis turbatio Iudicis impediens quo minus liberè possessione suâ pars uti possit, & spoliatio attentatum est Lancell. c. 2. n. 1. quoniam nemo in possessione sua, imprimis si titulo gaudet, turbandus aut eâ privandus c. 2. X. de sequestr. poss. l. fin. C. si per Vim. Gail. 1. O. 147. n. 2. Sed potius tuendus est Hercules c. 3. n. 8. Et iudex comparatur privato spoliatori, quotiens sine Causæ cognitione aliquem suâ possessione privaret. Nam cum continuare possessionem suam vel quasi, eodem modo quo ante litem ortam cuivis liceat. l. 2. C. de probat. Anton. Gabriel. com. concl. lib. 5. tit. de Acq. vel am. poss. concl. 6. Gail. 1. O. 145. n. 4. & 147. n. 1. & seqq. Lancell. c. 4. lim. 1. n. 8. Attentatum utiq; committere censetur, qui in præjudicium istius possessionis quicquam admittere ausus fuit, quod ipsi ante omnia postea est revocandum. c. 7. X. de Restit. spol. c. 17. X. de Appell.

§. 19. A parte precipuè attentata committuntur, si principi supplicaverit l. 2. C. ut lit. pend. vel rescriptum aliquod Κολακικον sive adulatorium & ad gratiam positum impetraverit. Quamvis enim ex ambitioso rescripto, quod sub & Obreptitium habetur, Zoef. in Coment. ad Decret. tit. ut lit. pend. n. 2. non inducatur. l. 3. C. de Error. Advoc. l. fin. C. sent. resind. N. 113. c. 2. Ipsoq; jure nullum sit, nullumq; habeat effectum l. 5. C. si contra Ius l. 29. ad L. Corn. de fals. tale tamen petere vel impetrare nisi factâ litis mentione citra Attentatorum vitium nemini licet. Rubr. C. Ut lit. pend. Lancell. c. 4. pref. n. 29. c. 15. n. 170. quod secus est in eo rescriptorum genere, quo jubentur Iudices sine tarditate & morâ causas dirimere, secundum
leges

leges judicare, acta communia litigatoribus edere vel cum alio
judicare l. 2. C. de Mandat. Princip. quod ipsum petere nemo
prohibetur. l. 2. C. ut lit. pend. l. 7. C. de Edend. N. 113. c. 2. v.
eam autem Iusionem.

θ. 20. Quod de parte dictum, idem quoque de procuratore
sentiendum est, qui & ipse nomine principalis sui attentare
dicitur, si speciale ad hoc mandatum habuerit; secus si genera-
le tantum, quippe quod ad ea non extenditur, per quæ Domi-
nus cadit in commissum & delictum. l. 60. §. 4. ff. Mandat. nisi
ille ex post facto rata habuit, quæ rati habitio in delictis vim
habet mandati, l. 1. §. 14. l. 3. §. 10. ff. de Vi & Vi arm. & retrotra-
hitur. C. 33. X. de simon. In Mandato enim quantumvis gene-
rali & cum libera & irrevocabili nunquam ea permitti cen-
sentur, quæ specialiter non permetterentur. l. 46. ff. de pecul. l.
6. ff. de pignor. l. 12. ff. quæ in fraud. Cred. & nemo censetur da-
tus ad illicita, arg. l. 6. §. pen. & ibid. Gothofr. ff. de Cond. Indeb.
Speciale proinde Mandatum aut rati habitio vel ad minimum
indulgentia atque Conniventia Domini requiritur ad id, ut at-
tentatum non ex persona Attentantis procuratoris sed ex ip-
sius Domini principalis personâ consideretur. Lancell. c. 26. n. 37.

θ. 21. Sic etiam Judex partis interdum vice fungitur, &
tanquam pars Attentare solet. Lancell. c. 2. n. 5. si sc. pendente
appellatione aliquid extrajudicialiter eidem directò contrariū
comiserit, ut in c. 1. X. de Appellat. c. 19. X. de Elect. & El. potest.
Vel si coram Arbitris pendente suâ recusatione ulterius proces-
serit. Hartman. lib. 2. tit. 1. Observ. 10. n. 1. Gail. 1. O. 33. n. 12.
qui processus est ipso jure nullus. Lancell. c. 6. n. 4. Myns. 4.
O. 59. Zoef. ad tit. X. de Appell. n. 38. Cæterum an sola
allegatio vel propositio de suspitione Iudicis recusandi an
vero probatio quoque & sententia requiratur ad hoc, ut recusa-
tio Effectum suspensivum sortiatur nondum inter Dd. convenit,
nisi dicamus, illud sufficere de Jure Civili. per text. l. 4. ff. ad
Sc. Treb. & l. 16. C. de Iudic. Hoc vero de Jure Canonico re-
quiri. per text. c. 61. X. de Appell. c. Index. §. de off. deleg. in 6.
Paurmeister lib. 1. de Iurisdic. c. ult. n. 20. Gail. d. loc.

θ. 22. Cum autem alia Actoris alia vero Rei Attentata
sint, non abs re erit seorsim singula persequi. Et quidem pri-
us At-

us Attentatorum genus plerumq; committitur adversarium
Spoliando. *Lancell. pref. c. 4. n. 349. & seq. Mansfred. de Attent.*
lib. 1. part. 7. n. 37. Vel possessionem auferendo & Exactionem
faciendo. N. 134. c. 3. in fin. Vel sese in possessionem intruden-
do. Lancell. c. 26. n. 37. Vel alio modo turbando, quo minus
hic possessione controversâ uti queat c. 1. & Ibid. gl. ut lit. pend.
gl. in c. non solum 7. in Verb. reducendum Vers. dic tamen. de Ap-
pel. in 6. Lancell. c. 4. lim. 1. n. 8. & declar. 4. & c. 12. lim. 26.
Mandos. de Inhib. q. 23. n. 8. Gail. 1. O. 145. n. 4. Vel honores Usur-
pando. l. 7. §. 1. ff. de muner. & hon. Vel actiones alijs cedendo
l. fin. pr. C. de Litig. & Ibid. Azo in summa. Sichard. in Authent.
litigiosa n. 6. c. de Litig.

θ. 23. Alterum genus quod attinet, Reus Attentantis
notam meretur transferendo possessionem, *Mansfred. de At-*
tent. lib. 1. p. 7. n. 36. & lib. 2. concl. 17. Lancell. c. 4. pref. n. 518.
& seqq. Vel alienando rem litigiosam. Auth. litigiosa. C. de Li-
tig. & tt. ff. & C. de Litig. l. 13. famil. bercisc. sive donauerit, l. 4.
pr. & §. 1. C. de Litig. sive pro derelicto habuerit. Lancell. c. 4.
pref. n. 546. arg. l. quod servus 36. & Ibid. gl. de stip. serv. vel gra-
vando, puta si in feudum dederit. arg. §. 1. tit. per quos fiat in-
vest. feud. Lancell. c. 4. pref. n. 541. Vel usumfructum in eâ con-
stituerit, vel servitutem imposuerit, vel in Emphytensin loca-
verit. arg. l. fin. C. de reb. al. non al. Sichard. ad l. fin. n. 1. C. de
Litig. vel pignori aut hypothecæ dederit, arg. d. l. fin. C. de reb.
al. non al. Sichard. d. loc. Lancell. c. 4. pref. n. 527. Adde Nar-
tam. tom. 3. Cons. 534. n. 5. vel in sacrum dedicaverit. l. fin. ff.
de litig. Sichard. ad rubr. C. de Litig. Lancell. c. 4. pref. n. 524. &
c. 30. n. 183. Quod secus est in divisione rei litigiosæ inter co-
heredes facta, quæ prohibita non censetur. d. l. fin. & ibid. gl.
in Verb. divisionis C. de Litig. N. 112. c. 1. & Ibid. Gothofr. in Verb.
Non lit. p. Lancell. c. 4. pref. n. 554. & lim. 7. Hartm. Pistor lib.
1. q. 40. n. 15. Uti nec ea, quæ fit inter consortes litis & socios.
Lancell. c. 4. pref. n. 551. & seq. Sic Reus possessor ad aliquod
tempus locare potest. Lanc. c. 4. lim. 1. n. 76. & seqq. arg. l. 88.
§. 15. de legat 2. Vid. & Wesemb. ff. Locat. n. 11. Quoniam lo-
catio est actus possessorius. arg. l. 18. & l. 32. §. 1. de Acquir. vel
em. poss. l. ult. de Vi & vi arm. Ergo licitus. gloss. in c. non solum 7.
in Verb.

in Verb. reducendum Vers. dic tamen. de Appell. in 6. Mandos. de In-
hib. q. 23. n. 1. & seqq. Lancell. c. 4. lim. 1. n. 2. & declar. 4. & c.
12. lim. 26. & c. 20. lim. 9. Mascard. de prob. Vol. 1. Concl. 148. n.
2. & seqq. & num. 24. cum seqq. Scacc. de Appell. q. 3. n. 70. Schvvan-
man. proc. Cam. lib. 2. c. 9. n. 15. Quod etiam de refectione æ-
dium, etiam si quis ædificare sit prohibitus, dicendum est. arg.
l. 1. §. 13. ff. de N. O. N. Vid. Mandos. de Inhib. q. 119. Sic quoq; in
dotem datio, donatio propter nuptias, l. f. §. 1. & Ibid. Sichard.
n. 21. C. de Litig. gl. in l. ante 16. C. de Iur. dot. Legatum, transactio
d. l. fin. & Ibid. gl. Sichard. & al. C. de Litig. alienatio & Vendi-
tio rei tempore peritura prohibita non est, dummodo pretium
exinde redactum pro re ipsa sequestratur. Gail. 1. O. 148. n. 3.
quod etiam de alijs necessarijs alienationibus sentiendum est.
l. 5. ff. de hered. pet. l. 13. ff. Fam. hercisc. Vide plura apud Trenta-
cinq. Var. resol. lib. 1. Res. 17. de Iudic.

§. 24. Dicitur autem ad hunc Effectum res litigiosa, de
cujus dominio causa movetur inter possessorem & petitem
judicariã conventionem vel precibus principi oblatis & Judici
insinuatis ac per eum futuro Reo cognitis. Auth. Litigiosa C. de
Litig. N. c. 112. l. 1. pr. l. 1. ff. de Litig. C. 1. A. lib. 44. ff. tit. 6. §. 1. Hanc
in actione reali a citatione initium capere plerisq; Dd. consen-
tientibus propter Auth. Litigiosa C. de litig. dubium non est.
Trentacinq. Var. resol. lib. 2. res. 17. de Iudic. n. 3. Covarr. pp. 99.
t. 2. c. 15. n. 6. Gail. 1. O. 118. n. 4. Tulden. in Commentar. tit.
C. de Litig. n. 1. Wes. w. ff. de Litig. n. 2. C. 1. A. eod. tit. §. 2. Pac.
in Analys. C. eod. tit. n. 4. Perez. Ibid. n. 3. In actione vero perso-
nali mirè variant Dd. Reperies enim alios planè negantes per
eam rem litigiosam reddi. Pac. d. loc. specul. tit. de App. §. No-
visimè 11. n. 1. & 18. Azo in l. 1. n. 1. & 2. C. de Litig. Sichard. in
Authent. Litigiosa n. 9. & seqq. C. de Litig. Lancell. c. 4. praf. n.
566. & lim. 2. n. 34. & c. 12. lim. 32. Hercul. c. 6. n. 45. c. 29. n.
88. & 98. Alios etiam per solam Citationem vitium litigiosi &
in Jure Novell. & Jure Canon. propter. Clem. ult. ut lit. pend.
constitui affirmantes, Mind. 1. de process. 43. n. 1. Guid. Pap. de-
cis. 337. n. 6. Myns. dec. 13. respons. 8. n. 18. Communior autem
& omnino tutior est opinio existimantium, in personalibus
actionibus, quibus principaliter ad ipsam rem agitur, l. 68. ff.
de R. V.

de R. V. rem litigiosam fieri, quoniam in ijs reus præcisè tene-
tur ad rem tradendam, sive quis agat ad rem suam recuperan-
dam, gl. in l. 1. Verb. agitur. de Act. Empt. Ant. Faber. 6. Conject.
17. Vers. Quemadmodum & cogi. Bocer. class. 1. disp. 2. §. 8. lit. b.
in alleg. Sive ad rem alterius, non solum si Dominium hujus pe-
titur. Corras. 2. Miscell. c. 3. princ. & n. 4. Donell. ad l. 72. n. 26.
ibi nam in dandi stipulatione. ff. de Verb. Obl. Ant. Fab. d. Conject.
17. Vers. Atqui nemo. Sichard. in Rubr. C. de Contr. Empt. n. 8.
Wes. in π. ff. de Reb. Cred. n. 12. vers. Ego tamen. Verum etiam,
si ad nudam rei agitur traditionem §. 2. l. de donat. l. 11. §. 2. ff.
de A. E. l. 10. C. eod. l. 21. §. 4. Ibi: si hos petitori placuerit. de
N. O. N. l. 46. de Act. Empt. l. 68. de Contr. Empt. Paul. 1. sent.
13. §. sed id, quod Emptum. & Ibid. Cujac. Ita quoq; sentit gloss. §.
pretium autem. In Verb. Tradatur l. de E. V. & in l. 1. in Verb. agi-
tur. ff. de A. E. Mudeus ad t. ff. de A. E. c. ult. f. 253. Sichard. ad
rubr. C. de C. E. n. 8. Cujac. in l. stipulationes 72. de V. O. & ad
lib. 1. Feud. tit. 1. §. si vero Archiepisc. Corras. 2. Miscell. 3. n. 7. Ant.
Fab. 6. conject. 17. Bocer. d. disp. 2. §. 9. Et ad effectum rei liti-
giosæ requiri litis contestationem, per l. 2. C. de Litig. quæ cum
non sit mutata perdurare intelligitur. Covarr. Perez. Gail. Tuld.
Wesemb. C. A. dd. loc. Trentacinq. d. resol. 17. n. 12. 13. 57.

§. 25. Et hæc de Attentatis partium, quibus similia quoq;
sunt ea, quæ a Tertio committuntur. Tertium autem cui
Attentata possunt imputari intelligimus eum, qui se fundat in
jure causæ principalis, de qua lis pendet. Menoch. de Recup. re-
med. 17. n. 45. Person. Tract. de Adipisc. post ex. l. fin. C. de Ed. D.
Hadr. toll. n. 367. Lancell. c. 3. n. 55. & seqq. & n. 70. & c. 12.
Ampl. 12. n. 2. Vel qui habet causam à parte vel iudice Scacc. de
Appell. q. 3. n. 63. Lancell. c. 3. n. 16. Bart. in l. Chirographis.
57. §. 1. de Adm. & peric. tut. Hercul. c. 29. n. 77. Vel qui succe-
dit in ipsâ re attentata Franch. in c. bonæ 51. n. 12. Vers. Tertia
& ultima. Lancell. d. c. 3. n. 32. Scacc. de App. d. q. 3. n. 64. Vel
quocunq; modo intervenit. l. 2. §. 1. ff. quand. appell. Gail. 1. O.
70. n. 8. Hic enim sicut pro suo interesse admittitur, ita etiam
attentat sub colore & suco sui juris. c. 38. X. de Testib. & Attest.
Quia vero causa litigiosa nihil attingit, innovando quicquam
non attentat, neq; id viâ attentatorum revocandum venit. c.

3. §. in 4.

3. §. in alium de App. in 6. arg. l. 63. ff. de rejud. gl. in c. non solum
7. Verb. reducendum de App. in 6. Covarr. pp. 99. c. 14. n. 4. Me-
nocb. d. rem. 17. n. 45. Gail. l. O. 72. n. 6. & 7. Person. d. loc. Lan-
cell. c. 3. n. 3. & seqq. Mandos. de Inhib. q. 111. n. 3. Hartm. Pistor. l.
q. 40. n. 13. Quoniam Judex litis non habet Jurisdictionem nisi
inter Actorem & reum, non autem contra Tertium innovan-
tem. Ideoq; super innovatione factâ à Tertio alius ejus ordi-
narius viâ ordinariâ est adeundus. Zoef. ad t. ff. nihil. innov. app.
pend. n. 5. Scacc. de App. q. 17. lim. 2. n. 61. Marant. p. 6. act. 2.
n. 163. Besold. de App. c. 12 §. 3.

θ. 26. Quod ad res, quæ Attentantur & in quibus atten-
tatur, attinet, parum refert, magnæ illæ an parvæ sint; cum
enim rubricæ Juris Civilis & Canonici voce generaliter Nega-
tiva Nihil utantur, utiq; in re etiam minimâ Attentata posse
committi manifestum est. Mascard. de probat. Vol. I. Concl. 48.
n. 8. 9. Lancell. c. 4. Ampl. 10. & 11. n. 12. Otto Melander. Com-
ment. process. cam. p. 5. §. 2. Quoniam oratio Negativa inde-
finitè & universaliter concepta de proprietatè sermonis omnes
casus & omnes personas cõprehendit. d. Lancell. c. 12. præf. n. 84.

θ. 27. Objectiva Materia sive causæ in quibus Attentata fi-
unt variæ supra in divisione jam obiter & quasi per indicem at-
tactæ sunt. Quarum prima est lis, in prima adhuc instantiâ
pendens. Rubric. Iur. Can. ut lit pend. Rubr. & l. 2. C. ut lit. pend.
C. I. A. lib. 49. t. 7. θ. 7. quæ pendere dicitur non modo si judi-
cium ipso actu exercetur, sed etiam impetratâ dilatione, utpo-
te quæ parem Attentatis præbet occasionem, l. 3. C. de dilat. &
Ibid Dd. Lancell. c. 7. Anton. Gabriel. com. Conclus. tit. de dilat.
concl. 1. Bocer. Class. 6. disp. 15. θ. 44.

θ. 28. Sic etiam in secundâ Instantia nempe circa Appel-
lationem Attentata pluries committuntur. Siquidem ejus
interpositionem vel præcedunt vel sequuntur. Illa subdistin-
ctionem recipiunt, quod scilicet fiant vel pendente decendio
Appellationi interponendæ præstituto, vel eo jam elapso. De
priori genere dubium non est, quin tempore illius decendij
gesta pro verè Attentatis habeantur. c. non solum 7. & ibid. gl. in
Verb. Innovata de Appell. in 6. Covarr. pp. 99. c. 23. n. 2. Asin.
præf. Iud. §. 31. c. 2. lim. 3. Lancell. c. 11. n. 17. & seq. Manfred.
de Attent.

de Attent. lib. 2. concl. 3. Hercul. c. 29. n. 15. Dnmmodo postea appellatio insecuta sit, eaq; habeat Effectum suspensivum: siquidem in quibus casibus Executio pendente Appellatione fieri potest, ijs etiam pendente hoc decendio perficitur. Quod si vero Appellatio planè fuerit omissa, attentata etiam commissa dicj nequeunt, sive condemnatus appellare de jure non potuerit, arg. d. c. 7. Ibi Exceptis casibus. Asin. d. lim. 3. Lancell. c. 11. n. 26. 32. & 47. Hercul. c. 28. n. 61. Sive potuerit quidem, sed neglexerit. Covarr. d. c. 23 n. 2. §. Illud tamen obiter. Ibi non esse revocandum. Lancell. d. c. 11. n. 50. & c. 14. n. 33. Utut autem decendium illud non semper à diæ sententiæ (quod regulariter fieri debet, l. 1. §. 5. ff. de Appell. N. 23. c. 1.) Sed interdum etiam à Die notitiæ initium capiat si scilicet adversus absentem ex justa causa vel ignorantem est pronunciatū. l. 1. §. fin. ff. quand. Appell. l. 1. C. de Temp. App. l. 4. C. de Lib. caus. c. concertationi de App. in 6. Excell. Dn. D. Biccus. in Aur. sect. 5. §. 168. Vid. Scacc. de Appell. q. 12. n. 37. Besold. de Appell. c. 12. n. 3. Tteutler. Vol. 2. disp. 33. §. 8. lit. b. Gail. 1. O. 39. n. 8. Myns. 2. O. 2. n. 4. Nostrum tamen propositum hanc distinctionem respuit. Quippe post decendium à tempore sententiæ, infra tamen decem dies à die notitiæ commissa regulariter non viâ Attentatorum revocantur, sed viâ injustitiæ. Lancell. d. c. 11. n. 16. Scacc. de Appell. q. 12. n. 38. Besold. de Appell. c. 12. §. 3. §. 29. Elapso autem Appellationis Instituendæ termino eâdem quoq; ratione Attentata arguuntur, si nimirum adversus hujus fatalis lapsum quis ex justis causis, quas Vide apud Besold. de Appel. c. 10. n. 3. Gail. 1. O. 139. n. 8. Myns. 5. O. 98. restitutionem impetraverit, tunc executio & alia hoc judicio pendente gesta, Lancell. c. 14. n. 18. sicut & non tantum ea, quæ intra decendium à die sententiæ. Lancell. d. c. 11. n. 27. c. 14. n. 22. sed etiam intra decendium restituto ad appellandum ex quo concessum innovata sunt, nisi etiam restitutus in tempore non appellaverit. Scacc. de Appell. q. 12. n. 141. Lancell. c. 14. n. 31. & c. 22. n. 58. Pro Attentatis habenda & revocanda veniunt. Petr. Iob. Anchar. famil. Iur. quæst. p. 1. q. 41. n. 8. §. 30. Post interpositam appellationem Innovata fiunt vel ante vel post Apostolorum petitionem, quæ intra 30. ab interposita appellatione dies proferenda est. N. 123. c. 3. quâ derogatur l. 24.

tur l. 24. C. de Appell. Ampliſſ. Dn. D. Bicc. in Aur. ſ. 5. 9. 169. C. I. A.
49. ff. 4. 9. 8. quicquid in contrarium dicant. Wes. ꝛ. ff. quand.
Appell. n. 4. Befold. de Appell. c. 7. §. 7. Mynſ. 4. O. 36. & alij ſta-
tuentes à lata ſententia ſtatim hoc ipſum tempus initium ſume-
re. Pendente itaq; hoc Apoſtolorum petendorum termino (qui
tamen impunè omitti poterat per Ord. Cam. p. 2. tit. 30. §. Und
alſo. hodie non poteſt per noviſſimum reſeſſum Imperij de An-
no. 1654. §. Ob Er auch ſchon die Urtheil / ib. nichts deſto weni-
ger ſolle der Appellant bey Straff der deſertion, gleich bey Verkün-
digung ſeiner appellation vnd vor Verſließung deren à die interpo-
ſita appellationis, nächſtfolgender dreißig Tag vom Unterrichter
die acta priora zu requiriren / vnd da ſie fertig werden / vmb die Ge-
bühr außzulöſen / oder wenigſt ſolcher ſeiner requisition beglaub-
ten Schein / womit die acta ſelbſt in primo termino zu produciren
ſchuldig ſeyn.) locus etiam eſt attentatis. c. 4. de Appell. in 6. quod
tamen ad facilius expediendum diſtinctione indiget: Aut enim
verſamur in Appellatione à definitiva aut ab interlocutoria: In
illà ſine dubio procedit, niſi verſemur in Actu impetrationis Ju-
dicis & in proceſſu per ipſam Judicem impetratū factō, qui
in attentatum non incidit. Lancell. c. 13. n. 16. 27. 35. In hãc vero
tum demum, quando Judex ad quem Judici à quo inhibuit,
quoniam hic eouſq; procedere poteſt. c. 7. de App. in 6.

9. 31. Sic etiam Apoſtoliſis jam petitis & pendente Appel-
latione maxima Attentatorum materia ſeſe prodit. Rubr. & t. t.
ff. nihil innov. ſive à Definitivã appellaveris, ſive ab interlocu-
toria, non tamen abſq; diſtinctione. Prior enim appellatio
etiam ante inhibitionem Judicis ad quem impedit judicem à
quo ulterius procedere: l. 6. ff. de App. recip. Muſcatell. in prax.
ſec. Inſt. lib. 2. p. 1. gl. poterit. n. 32. & 34. Personal. tract. de Adi-
piſc. poſſ. ex l. ſin. C. de Ed. D. Hadr. n. 359. Gail. I. O. 144. n. 3. Ma-
rant. p. 6. Act. 2. n. 162. Zoef. ad t. ff. nihil innov. n. 8. Quod ve-
rum eſt, licet unus tantum conſortium appellaverit. Mandos.
de Inhib. q. 48. n. 2. & 3. Bocer. Claſſ. 6. diſp. 34. 9. 42. aut à ter-
tio quodam pro ſuo intereſſe ad adjuvandam partem principa-
lem interveniente appellatio interpoſita fuerit. c. 17. de ſent. &
Re. Jud. Covarr. p. q. 16. pr. n. 2. Verſ. ſed eſi. Lancell. c. 12. Ampl.
14. Maſcard. de prob. Vol. 1. Concl. 148. n. 13. Niſi cautio-
nem

nem victor de restituendo offerat victo. *Lancell. c. 12. Ampl. 14. n. 12.* Quod etiam de Appellatione ab Interlocutoria vim definitivæ habente & gravamen irreparabile continente dicendum est, *l. 7. §. 2. ff. de minor. l. 2. & Ibid. Dd. ff. de App. rec. Gail. I. O. 144. pr. Lancell. c. 12. lim. 1. n. 57. & seqq. Hercul. de Attent. c. 29. n. 200. Rosacorb. pract. forens. c. 105. n. 2. Marant. p. 6. Act. 2. n. 201.*

§. 32. Hæc autem eatenus obtinent quatenus cum Effectu Appellationis devolutivo suspensivus conjunctus est, quorum posteriore deficiente (veluti in causis possessoriis. *l. un. C. si de mom. poss. & Ibid. Diod. Tuld. Fachin. 1. Contr. 75. Alimentorum. l. 27. §. 3. ff. de Inoff. Test. l. 7. ff. de Agnosc. lib. 1. 9. de Iur. delib. C. 1. A. de App. recip. vel non §. 4. Lancell. c. 12. lim. 24. n. 8. & c. 30. n. 71. Excommunicationis c. 53. Vers. Verum X. de Appell. Guid. Pap. de App. q. 110. n. 74. Lancell. c. 12. præf. n. 109. & seqq. & ampl. 8. n. 1. 7. add. eund. d. c. 12. lim. 21. & 22. Vid. etiam gl. in l. f. C. si à non comp. Iud. gl. in d. c. pastoralis in Verb. cum Excommunicationem) executio sententiæ, si modo ea sit revocabilis, arg. *l. ante sententiam 2. & ibid. gl. in summar. de App. rec. gl. l. ante 7. in Verb. discussore C. quor. app. non rec. Paris. de put. tract. de Synd. in Verb. Tortura Vers. pen. n. 4.* Aut quando ipso jure non permessa notoriè frivola injusta & invalida est Appellatio. *c. 13. & c. seq. X. de App. Clem. un. de dol. & Contum. Covarr. p. q. 23. n. 4. Vers. sexta est omnino. Lancell. p. 2. c. 12. lim. 6. 9. & 50. & c. 24. q. 1. Attentati nomen non meretur. Covarr. pp. qq. 23. n. 7. Manfred. 1. p. 7. n. 93. & lib. 2. Concl. 54. Hercul. c. 30. n. 38. Lancell. c. 12. lim. 25. n. 8. & lim. 53. n. 70. Harprecht. process. jud. disp. 6. §. 75. Hic etenim casus nec Jurisdictionis executionisve suspensionē parit vel processum impedit, nec executioni mandata sententia viâ attentatorum revocanda venit, *Lancell. c. 17. n. 130. & seqq. Vid. & Covarr. p. q. 24. n. 6. pr. ibi cui autem responderit. Facit l. 2. & Ibid. gl. pr. C. ad L. Corn. de fals. Nisi iudex à quo delatione jam causam à se declinaverit. Person. in tract. de Ad. poss. ex. l. fin. C. de Ed. D. Hadr. n. 337. & 358. Lancell. c. 12. lim. 6. n. 25. & lim. 53. n. 67.* Et exercitium Jurisdictionis à se abdicaverit. *c. cum appellationibus de Appell. in 6. Scacc. de Appell. q. 17. lim. 47. m. 1. n. 41. Gail. I. O. 144. n. 3. & O. 131. n. 4. Masc.***

4. Masc. v. i. concl. 148. n. 30. Harprecht, d. disp. 6. 8. 76. Mandos. de inhib. q. 75. n. 5. & 6. Cui tamen prohibita non sunt ea, quæ ad faciliorem causæ tendunt exitum. c. 17. X. de App. Lancell. c. 4. lim. 21. n. 16. Scacc. de Appell. q. 3. n. 20. Marant. de App. n. 196. Manfr. concl. 73. Hercul. c. fin. n. 101. Mandos. q. 58. n. 3. & q. 102. n. 7. Uti nec declaratio sententiæ a se in priori instantiâ lata. prout latè deducit Anton. Gabriel. Com. concl. lib. 6. tit. de Reg. Iur. concl. 3.

8. 33. Posterior, quæ ab interlocutoriâ interponitur Appellatio tam efficax non est, ut per se absq; Canonice Inhibitionis adminiculo iudicij à quo manus ligare possit. l. 39. pr. ff. de minor. C. 1. A. de Appell. 8. 14. & de Re Iud. 8. 125. Siquidem Inhibitio sicut in aliis quoq; causis. l. un. pr. si quis Ius. dic. non obtemp. l. 58. de Iudic. Mandos. de Inhib. q. 75. n. 8. & q. 111. n. 3. circ. fin. Hercul. c. 28. n. 2. Ita hic maximè ulterius procedere vetat ei, qui alias impune processisset. d. c. 7. de App. in 6. Spec. tit. de Appell. §. novissime 11. n. 12. Covarr. p. q. c. 24. n. 3. Lancell. c. 12. lim. 1. n. 108. & seqq. & c. 20. Ampl. 25. Hercul. c. 29. n. 170. Mandos. de Inhib. q. 74. n. 7. & 8. & q. 75. n. 8. Muscat. in prax. sec. Inst. lib. 2. part. 1. gl. sententia n. 152. & seqq. & gl. poterit n. 34. 36. 54. & 61. cum seqq. Rosacorb. Pract. forens. c. 105. n. 2. Et ad abundantiosem cautelam interponi solet, quantumvis ipse Iudex delatione facta facultatem ulterius procedendi sibi ipsi ademerit. Gail. 1. O. 144. n. 3.

8. 34. Ut autem Canonica fiat inhibitio necesse est ut Iudici constet causam ad se devolutam esse. c. 5. §. si vero de App. in 6. & ille de causa gravaminis cognoscat. c. 3. §. quod si eod. tit. quam in Appellatione ab interlocutoria appellans exprimere tenetur. Clem. 5. de Appell. c. 59. X. eod. Gail. 1. O. 130. n. 2. quæ quoniam posset esse nõ sufficiens interea iudex à quo procedere in causâ non impeditur. Zoef. ad tit. ff. nihil innov. n. 9. Sed justificata demum Appellatione sive Extrajudiciali sive ab interlocutoriâ simplici inhibitio interposita attentatis ansam præbet. gl. in d. c. non solum in Verb. reducendum. Vers. si Extrajudicialis, de App. in 6. Covar. d. c. 24. n. 5. Frider. de process. lib. 2. c. 24. n. 9. Lancell. c. 12. lim. 3. n. 17. & seqq. & lim. 1. n. 31. Herc. c. 10. Harpr. process. Iud. disp. 6. 8. 151. & seq. Rec. Imp. de Anno. 1594. §. Wann aber vñ gemeiner. Scacc. de App. q. 17. lim. 47. n. 28.

θ. 35. Idem quoque Juris obtinet in Judice dato cum clausula Appellatione Remotâ Nam & hic tam diu in causa procedere potest, quousq; ei inbibetur. *Lancell. c. 3. n. 11. & c. 20. Ampl. 1. per tot. Mandos. de inbib. q. 75. n. 8.* Quanquam ipse litigator ab eo appellans attentet. *l. 1. §. fin. & ibid. Dd. ff. a quib. app. non lic. c. 53. pr. X. de Appell.* Cui tamen neq; supplicationis vel revisionis neq; nullitatis remedium est interdictum. *Bender. de Revis. concl. 36. n. 14. & seqq. Bernh. Grav. Cõl. pract. 135. Rebuff. de suppl. q. 11. diff. 1. Panorm. c. exliteris n. 9. de Rest. in integr. c. 9. X. de Sent. & re lud. arg. c. Concertationi. 8. §. fin. de Appell. in 6. c. licet 14. de sent. Excom. in 6. Gail. 1. O. 135. n. 6. & seqq.*

θ. 36. Queritur hic, si vel in causa principali vel in accessorio quodam appellatum fuerit, an & quatenus liceat Judici à quo citra Attentati notam ulterius sese negotio immiscere? Priori quidem casu dubium non est, quod nec in accessorio quidem amplius procedendum sit, cum appellatio legitimè interposita devoluat non solum negotium principale sed etiam accessorium. *c. dilectis 55. & ibid. omnes Canonistæ in summano de Appell. Scacc. de App. q. 3. n. 14.* Posteriore vero casu ubi in accessorio & incidenti appellatur, distinctione res expedienda est; Si enim incidens ita cohaereat principali ut hoc sine illo terminari nequeat, tunc omnis plane ulterior processus est interdictus. *l. 1. & 2. ff. de quib. reb. ad eund. lud. eat.* Siquidem non convenit coram diversis Judicibus eodem tempore eadem de causa inter eosdem agi, hec continentia causæ dividenda est ac separanda. *l. 10. C. de Iudic. c. 1. X. de Sequestr. poss. & fruct.* Quod si vero alterum alterius commodè patitur devulsionem tunc omnino permissum est Judici à quo in principali causa nihilominus procedere. *c. 10. X. de Appellat. & iudicium ibi finire ubi ceptum est. l. 30. ff. de Iudic.* Sicut & Appellatio in unâ causa non impedit quo minus in alijs causis appellans eundem agnoscat iudicem. *l. un. ff. apud eum à quo appell. e. proposuit 24. X. de Appell.*

θ. 37. De expensarum Taxatione post Appellationem interpositam factâ haud spernenda quoq; inter Dd. quaestio vertitur, referenda ea inter Attentata sit nec ne? Cujus non minus. Negativa quam affirmatiua illustribus fulcitur auctoritatibus atque fun-

atque fundamentis. Prior enim sententia hanc potissimum su-
 stinetur ratione, quod expensarum Taxatio sit quædam decla-
 ratio, quæ in attentatum non incidit. *per ea quæ supra θ. 32. in
 fin. tradidimus. Vid. Marant Spec. p. 6. t. de Appell. n. 186. Guid.
 Pap. de App. q. 116. Manfr. lib. 2. p. 1. gl. poterit. n. 15. & seqq. Ant.
 Gabriel. Com. Concl. lib. 6. t. de Reg. Iur. concl. 3. n. 54. Postero-
 rem vero sententiam, quæ istam taxationem in Attentatis om-
 nino reponit, hæc fovet ratio, quod non tantum principale ne-
 gotium sed etiam accessoria ad examen Judicis ad quem refe-
 runtur. c. dilectis 55. X. de Appell. Vid. Asin. pract. Iud. §. 32. c. 12.
 n. 5. Mandos. de Inhib. q. 106. n. 3. Lancell. c. 12. lim. 11. n. 2. &
 seqq. Besold. de App. c. 12. §. 3. Umm. disp. 22. n. 38. in fin. Bocer.
 Claß. 6. disp. 30. θ. 70. Mart. Neap. tit. Expense c. 64. Pro conci-
 liatione diversa sententiarum facit 1. quod omnino de rigore ju-
 ris & in casu quo iste servandus venit, Judex à quo pendente
 appellatione expensas taxare possit. 2. Idem obtineat in taxa-
 tione in continenti post appellationem interposita 3. in Expen-
 sis regesti, quæ pari modo pendente taxantur Appellatione 4.
 in Causâ Attentatorum ubi expensæ taxari possunt etiam si su-
 per causâ principali pèdeat appellatio, extra hos autem casus nul-
 la prorsus taxatio admittatur. prout latius deducunt Scacc. de App. q.
 3. n. 58. & seqq. Lancell. d. c. 12. lim. 11. n. 8. & seqq. & c. 30. n.
 153. & Haftenus de Attentatis circa Appellationem-
 θ. 38. Appellationi similis est avocatio causæ, quoniam
 per eam lis pendens, absq; provocatione tamen, ab inferiore ad
 Superiorem transfertur. Besold. Thesaur. Pract. Verb. Absorde-
 rung. Grav. 1. Concl. 41. Confidi. Gail. 1. O. 41. n. 8. eundemq;
 habet effectum. Berlich. 1. Concl. 6. n. 25. proinde non minorem
 quoque Attentatis ansam præbet. arg. l. 58. ff. de Iudic. c. ut no-
 strum 56. & ibid. gl. de Appell. c. Ecclesia 4. ut lit. pend. c. pastora-
 lis 28. ibi: Cum autem sape, X. de off. & pot. Iud. del. Marant. disp.
 6. n. 21. Covarr. pp. qq. c. 9. n. 6. vers. Expressa vero avocatio. Gail.
 1. O. 41. n. 2. Lancell. c. 10. Mandos. de Inhib. q. 100. C. 1. A. lib. 49.
 tit. 7. θ. 7. Impedit quæ etiam possessorem sua uti possessione, quæ
 præjudicium negotio principali alias gigneret. Lancell. c. 4. lim.
 1. n. 91. & c. 10. n. 12. Anton. Gabr. Com. Concl. tit. de Acq. vel
 am. pos. concl. 6. n. 14. & seqq. Nisi actus ante notitiam avoca-
 tionis*

tionis sit celebratus. Hic enim ceu Attentatus revocari non debet, nisi positivus agentis dolus possit evinci. C. I. A. lib. 49. t. 7. § 7. & ab eod. alleg. Paris. Vol. 4. Conf. 40. n. 6. Bocer. decis. 346. n. 11. Dec. Conf. 295. l. 15. & Ibid. Dd. ff. Mandat. Lancell. d. c. 10. n. 27.

§. 39. Restitutio in integrum eundem quoque Attentatorum generat effectum, utpote quâ postulata nihil innovari sed omnia in suo statu manere debent, donec Cōtroversia finiatur. l. un. C. in Int. rest. post. ne quid innov. Suspenditque sententiæ executionem. l. 2. C. de Transact. Marant. p. 6. tit. de Appell. n. 96. & seqq. & tit de Execut. sent. n. 58. Covarr. p. q. 25. n. 7. Asin. pract. Iud §. 31. c. 2. lim. 5. n. 1 Gabr. Com. Concl. 2. Rubr. de Execut. rei Iud. concl. 1. n. 17. Vers. sed Extra. Myns. 1. O. 48. & 6. O. 80. Menoch. de Adip. poss. rem. 4. n. 911. & seq. Wurmser. pr. O. 1. 25. de Rest. in int. 1. Lancell. c. 18. n. 10. & seqq. Mandos. de Inhib. q. 107. Herc. c. 23. n. 12. & c. 29. n. 48. Decian. 1. respons. 45. n. 23. & seqq. & n. 39. Bender de Reuis. concl. 20. n. 9. Meichsner: dec. Cam. Imp. tom. 3. dec. 14. n. 189. Mascard. de probat. v. 3. concl. 1274. n. 18. Bocer. 6. disp. 10. th. 97. C. I. A. lib. 4. ff. t. 1. §. 36. & seqq. Quod ipsum procedit, etsi quis restitutus nondum sit, & causa restitutionis altiore requirat indaginem. Myns. d. O. 80. n. 8. & 9. Lancell. d. c. 18. n. 3. & 19. Hercul. d. c. 23. n. 15. Rosbach. in process. Iud. tit. ult. de Execut n. 18. Quod si vero adversus sese restitui petentem præsumptio Calumniæ & tergiversationis, vel restitutio adversus tres conformes sententias petita fuerit, tunc præstita à victore idonea cautione, se uniuersa, quæ occasione sententiæ medio tempore percepit, restitutum, si in restitutione petendâ adversarius prævaluerit & obtinuerit, executio rectè perficitur: c. suscitata 6. & Ibid. gl. pr. & in Verb. sententiæ de in int. rest. Ord. Cam. p. 3. t. 52. Marant. tit. de Execut. n. 98. Lancell. c. 4. lim. 4. n. 4. & c. 18. n. 60. & 86. Hercul. c. 23. n. 13. Decian. Resp. 45. n. 24. Bender. Conclus. 20. n. 10. Meichsner. decis. Cam. Imp. tom. 3. decis. 14. n. 189. Covarr. p. q. 25. n. 7. Myns. 3. O. 84. n. 3. Asin. §. 31. c. 2. lim. 5. n. 4. Mascard. Vol. 3. concl. 1274. n. 16. & seqq. Tulden. ad tit. C. In int. rest. post. Excell. Dn. Dr. Biccus in Aur. f. 5. §. 163. nisi inhibito iustam aliquam ob causam inferiori insinuata fuerit. Lancell. c. 18. n. 103. & 152. & c. 20. Ampl. 18. §. 40.

θ. 40. Sed & per relationem aditus Attentatis patefit, cuius usum licet jure novissimo Imp. Justin. sustulisse videatur per N. 125. de hoc tamen Dd. in diversas abeunt sententias. Vid. Petr. Gudelin. de Jur. noviss. lib. 4. c. 12. Ritterhus. in comment. ad jus Novell. p. 9. c. 7. Quantumvis autem hæc referendi facultas semel adempta fuerit, constat tamen, eam jure Can. per c. 68. X. de Appell. moribusq; nostris esse restitutam, & causam coram alijs agitatam camera Imp. Assessoribus definiendam committi posse. test. Myns. §. O. 2. Hartm. 2. O. t. de Arbitr. 2. Obs. 2. adeoque effectum quoq; Attentatorum producere. c. licet §. & ibid. gl. pr. & in Verb. Transstulerat. de off. legat. c. nomen presbyteri 12. & ibid. gl. in Verb. relatione 2. q. 1. c. legitima ubi gl. in Verb. assignata de App. in 6. Franch. in rubr. de Appell. pr. Vers. Verum etiam Vant de null. ex. def. jurisd. n. 143. & seq. Marant. p. 6. t. de Appell. n. 10. Lancell. c. 8. Mascard. de prob. Vol. 2. Concl. 986. n. 7. Muscat. in prax. sec. Inst. lib. 2. p. 1. gl. in forma. n. 95. & seqq. Frider. lib. 2. de Mand. c. 26. n. 20. CA. lib. 49. t. 7. θ. 7.

θ. 41. Sic etiã si de sententia nullitate querela instituitur, innovatio prohibita est, & executio vertitur in Attentati Viti-um. l. 75. de Iudic. l. fin. C. si ex fals. Instr. add. clem. 2. de sentent. & re. jud. l. fin. C. si à non comp. jud. Asin. pract. Iud. §. 31. c. 2. lim. 1. Idquè non tantum, si per viam exceptionis proponitur, sed etiam si per modum actionis unã cum appellatione sive expressè sive tacitè cumuletur. Vant. de null. tit. quot & quib. mod. null. in jud. prop. n. 34. Covarr. p. q. 24. n. 7. vers. sed etsi. Wes. conf. 1. n. 27. Herc. c. 23. n. 8. §. secundo. Lancell. c. 12. ampl. 6. & c. 17. n. 70. Muscat. prax. sec. Inst. lib. 2. p. 1. gl. nullitatis. n. 53. & seqq. & gl. in forma. n. 33. & 35. cum seq. Vel principaliter & sola proponatur. Castrens. in l. si se. 4. §. condemnatum. n. 3. de Re Iud. Muscat. in prax. sec. Inst. lib. 2. p. 1. gl. nullitatis n. 37. 38. 46. 66. Natta. Conf. 217. n. 7. & conf. 529. n. 6 & seqq. Bocer. class. 6. disp. 33. θ. 55. Covarr. pp. qq. c. 24. n. 6. pr. & §. seq. Vers. quandoq; principaliter & n. 7. Gilhaus. arb. Iud. c. 1. p. 1. §. 5. n. 7. Vm. de proc. disp. 23. n. 35. Ubi tamẽ pleriquè Dd. egregiè distinguunt inter nullitatem, quæ exactis notoria est, vel in continenti probari potest, & eam, quæ longiorem cognitionem altioremq; requirit indaginem; illamq; impedire dicunt executionẽ, hanc vero non

vero non item. *Mins. cent. 4. O. 64. Gail. 1. O. 113. n. 2. & 3. & O. 127. n. 10. & O. 114. n. 6. & 7. Donell. ad l. 4. §. Condemnatum ff. de Re. Iud. per l. ult. C. de ordin. Cogn. l. 2. C. ad L. Corn. de fals. & l. ille à quo 13. §. 3. ff. ad Sct. Treb. Covarr. p. q. 25. princ. Men. de Adipisc. poss. rem. 4. n. 884. & seq. Lancell. c. 17. n. 49. & 98. cum seqq. Vm. d. d. 23. n. 35. Berlich. 1. Concl. 61. n. 17. Carpzov. Iurispr. sax. p. 1. Const. 26. def. 22. n. 3. Muscat. in prax sec. Inst. lib. 2. p. 1. gl. nullitatis 40 § 4. 67 n. 58. & seqq. & gl. in forma n. 38. & seq. Mandos. de Inhib. q. 24. n. 2. in fin. Wes. conf. 1. n. 27. Vult. lib. 1. Iurispr. c. 33. n. 77. Sicuti nec tunc, cum post tres cōformes sententias nullitas opposita fuerit executio suspendenda est, idquē propter præsumptionem calumniæ. *Clem 1. & ibid. gl. pr. Vers. nota. junct. gl. in Verb. Nullatenus & in Verb. donec. de sent. & re jud. Covarr. p. q. 25. n. 1. & seqq. Ant. Gabr. com. Concl. lib. 2. Rubr. de Execut. rei jud. concl. 1. Natta. conf. 172. n. 5. Rol. à Valle 1. conf. 29. n. 44. Myns. 6. O. 4 n. 3. Nisi executio sit irrettractabilis, quæ indistincte suspēditur, Berlich. d. concl. 61. n. 29. Vant. de null. tit. Quot. & quib. mod. n. 31. Lancell. c. 17. n. 54 & seqq. & n. 79. Men. de Adip. poss. rem. 4. n. 886. & seqq. Iul. Clar. §. sent. §. fin. pract. Crim. q. 94. §. suas autem. Muscat. prax. sec. Inst. lib. 2. p. 1. gl. nullitatis n. 17.**

θ. 42. Nonnunquam etiam Tertij interventio executionem sententiæ impedit, eandemq; si effectui datur, attentati nomine notat. *l. 12. de Except. rei Iud. Covarr. p. q. 16. n. 3. Vers. tertio solet. Gail. 1. O. 49. n. 5. & O. 113. 12. n. & O. 70. n. 16. quia omnis sententia sine præjudicio Tertij fieri. c. 17. X. de sent. & re jud. nec inter alios actum alij nocere debet. l. pen. de re Iud. t. t. C. res inter al. act. Quod tum demum obtinet, si de re vacante sit contentio. Covarr. p. q. 16. n. 3. Vers. secundus. Myns. 3. O. 73. n. 1. Vm. d. 23. n. 36. & is quamprimum hanc agi causam sententiamq; in eâ latam esse sciverit comparens de jure & interesse suo simplenè saltem doceat. d. c. 38. & ibid. gl. Verb. in continenti. de Testib. & attestat. Covarr. d. c. 16. n. 1. Marant. p. 4. dist. 9. n. 62. Vant. de nullit. tit. quis poss. dic de null. n. 22. & seqq. Covarr. p. q. 15. n. 1. Gail. 1. O. 69. n. 4. & 5. & O. 70. n. 23. Lancell. de Attent. c. 4. pres. n. 207. l. pen. ff. de Re. Iud. Nec contra eum sit præsumptio calumniæ. gl. in c. super eo. 15. in Verb. tenebit de*

nebit. de off. & pot. Iud. del. Covarr. d. c. 16. n. 2. Gail. 1. O. 70. n. 20. & O. 113. n. 12. quo casu cautio de indemnitate sufficit. Myns. 3. O. 73. n. 2. Um. d. disp. 23. n. 36. & arg. eorum quæ de restitutione s. 8. 39. dicta sunt. quæ etiam contentus esse cogitur si res cõtroversa non sit vacans sed per alium possessa. l. cum idem 57. de petit. hered. l. is à quo 57. de R. V. & ibid. gl. Covarr. d. c. 16. n. 2. Vers. his tamen. Fachin. 1. Contr. 5. Myns. in c. Veniens 38. n. 7. de Test. & attest. & d. O. 73. n. 4.

8. 43. Quæ de alijs modis executionem suspendentibus hucusq; dicta sunt, Revisionem quoq; duobus olim postea tribus mensibus ante Calendas Majas hodie 4. mensib. post sententiam pronunciatam Rec. de Anno. 1654. §. In Fällenda die Appellationes & c. coram Archicæcellario Moguntino petitam concernunt, quæ & ipso hoc effectu denuo erat instructa. per Recept. Deput. An. 1600. §. Alß auch Streit. Quanquam olim nodus Gordiano intricatior desuper fuerit. Vid Bender. concl. 20. per tot. Gail. 1. O. 154. n. 3. & 2. O. 47. n. 9. Hodie tamen ut sententiæ sub cautione de restituendo sufficiente exequantur iterum constitutum, nisi super causâ religionis definiant, quo in casu revisio non tantum devolutivum sed & suspensivum effectum habet. Rec. Imp. de Anno 1654. §. Nach Berathschlagung des puncti Appell. Id quod olim etiam in causis relaxandorû captivorum & decretorum alimentorum, itemq; possessorijs locum habebat d. Rec. Dep. An. 1600. §. Belangendt. Vm. d. disp. 23. n. 33. Bocer. Class. 6. disp. 35. 8. 39. Bender. Concl. 35. C. A. 49. t. 1. 8. 18.

8. 44. Eadem quoque Syndicatus est ratio, ad quem revisionis propria apprimè accommodari possunt, ac proinde nemo fortasse reprehensionem incurret, si dixerit, & istum executionem olim impedivisse, hodie tantum in causis religionis, cum in revisione imperitia solum & negligentia, in hoc vero dolus quoque arguatur. per text. O. Cam. p. 3. t. 53. §. Und ob solch. junct. seq. & sin. & arg. hujus text. Lud. Bender. concl. 20. n. 40. & seqq. Secus tamen est in supplicatione, quæ tanti valoris non est, ut eâ pendente facta executio sit attentatum. N. 119. c. 5. & ibid. gl. Auth. qua supplicatio. & ibid. gl. & Azon. 23. C. de prec. Imp. off. Rebuff. de suppl. quest. 11. disp. 6. n. 89. Marant. p. 6. r. de Appel. n. 15. 16. Roland. v. 2. cons. 43. n. 4. Heinrichman. lib. 3. cons. 38. n. 4.

D

38. n. 4. Menoch. de Arb. lib. 1. q. 70. n. 23. & de Adipisc. poss. rem. 4. n. 830. Myns. 1. O. 48. & 6. O. 15. n. 4. Asin. pract. Iud. §. 31. c. 2. ampl. 9. n. 1. & seqq. Lancell. c. 19. n. 16. & seqq. Hercul. c. 30. n. 217. Bender de Reuis. concl. 20. n. 2. Sed si hæc intra descendendum à die latæ sententiæ interponatur, tunc cum cautione, sin eo præterlapso, tunc etiam sine cautione sententiam iudex exequitur. Ampli. Dn. D. Bicc. in Aur. s. 5. §. 173. Vm. disp. 23 n. 7. Bocer. Claß. 6. disp. 35. §. 65. Harprecht. process. Iud. disp. 6. §. 219. §. 45. Hactenus de Attentatis quæ judicialiter præcipuè committuntur, aliquo modo explanatis restat, ut ea quoque quæ extrajudicialiter procedunt, quantum fieri potest, aperiantur, in quibus ijs, quæ circa arbitrium exercentur prior merito locus cedit. Etenim sicut hoc naturam imitatur iudiciorum l. 14. C. de Iudic. l. 1. ff. de Recept. Arb. exceptis paucis differentijs, quas vide apud Lanfranc. de Arb. & Compr. div. 7. n. 79. Schneidevein in §. Iudices. n. 37. & 38. l. de Act. Ita hunc quoque effectum cum Iudicijs habet communem. Lancell. c. 15. n. 30. Socin. conf. 27. Col. pen. Vol. 4. allegatus à Marant. p. 6. t. de Appell. n. 110. Nec de Attentatis coram se commissis cognoscere potest tantum Arbitrator Iuris, de quo supr. §. 21. l. 16. l. fin. C. de Iudic. c. 39. X. de off. & pot. Iud. del. c. pr. 61. de App. c. 12. de off. & pot. jud. del. in 6. l. 9. ff. qui satisd. cogantur. de quo non est dubium cum habeat Iurisdictionem. Myns. 4. O. 68. n. 9. Gilhaus. arb. Iud. c. 1. p. 3. §. 1. n. 4. Hic enim non tantum privatorum consensu, sed ex necessitate a Jure vel statuto electus comparatur Iudici delegato, sic ut ei lex tribuat Iurisdictionem. Schneidevein. in d. §. Iudices n. 28. l. de Act. Mandos. de Inhib. q. 84. n. 3. Verum etiam compromissarius, qui partium conventionem loco Iudicis eligitur, ita ut coram eo juris ordine servato procedatur. Gail. 1. O. 150. n. 4. Bocer. 6. disp. 37. §. 52. C. I. A. 4. ff. t. 8. §. 49. Et Arbitrator: cum enim Arbitramenta contractui propius quam iudicio accedant, sapiantque transactionem, Gail. d. loc. Marant. p. 6. t. de App. n. 114. quæ facta altera pars contra alteram quicquam innovare nequit, cum pœnitentiæ locus non detur l. 39. C. de Transact. l. 5. C. de O. & A. l. 12. in fin. C. de Contr. empt. utique; nec in illis aliquid innovando licet attentare. ut tradit Lancell. d. c. 15. n. 141. & seqq.

§. 46. Et sicut reductio laudi ad Arbitrium boni Viri non absimilis est Appellationi, ita eadem quoque pendente non sine
Attentati

Attentati vitio executio vel aliquid parti præjudicans perficitur *Franch. in c. dilecto §. quarto limita de App. f. 181. fac. 1. col. 1. Marant. d. t. de Appell. n. 110. & 255. ibi. & talis exceptio. Lancell. c. 16. n. 10. & seqq. Harprecht. in process. Iud. disp. 6. 9. 287. Um. disp. 23. n. 34. Nec ante lapsum 30. annorum (nam hoc tempus petendæ coram iudice partis, qui causæ ejus, super quâ reductio petitur, semoto compromisso iudex futurus erat, reductioni præfixum est. *Gail. 1. O. 150. n. 2. Lancell. d. c. 16. n. 25. Vult de Iudic. lib. 4. c. 5. Gilhaus. arb. Iud. c. 1. p. 3. §. 9. n. 16.*) in rem judicatam transit, nec actionem ex re judicata producit. *Marant. d. t. de App. n. 124. Harprecht. d. disp. 6. 9. 292. & 293.**

§. 47. Deniq; consilium sapientis ad quod Iudex causam, quæ probabilem habet Juris dubitationem, remisit, eundem cum cæteris suspensivis modis effectum habet, redditq; interim Attentata nulla. *Franch. in c. Ut debitus n. 43. de Appell. Lancell. c. 8. n. 5. l. fin. ubi Bald. C. de Relat. C. 1. A. 49. ff. t. 7. 9. 7. Vant. de Null. ex. def. Iurisd. Ord. n. 145. Marant. p. 6. t. de Appell. n. 10. nisi consilium tantum à Iudice petitum fuerit de Jure communi & pro majore animi sui satisfactione, quod expectare non tenetur. *Franch. d. loc. Men. de Arb. Iud. lib. 1. q. 23. n. 40. & Hæc de Materia objectiva siue causis præcipuis, in quibus attentata committuntur.**

§. 48. Forma Attentatorum, ex ijs quæ hucusq; prolata sunt facile patet, quod sc. consistat in calumnia, iniquitate, injustitiâ. *Hercul. de Attent. c. 2. n. 1. h. e. in commissione & perpetratione eorum quæ iudici contemptum & præjudicium parti afferunt, & quæ in Appellatione Extrajudiciali eidem directò contraria sunt, in lite vero judiciali quacunq; ratione innovantur, Harprecht. disp. 6. 9. 152. Marant. t. de Appell. n. 401. Manfred. de Attent. conclus. 102. Hercul. c. 10. n. 18. & seq. absq; sufficienti & rationabili causâ. c. 8. de offic. Ordin. in 6. Et quidem sub pretextu juris, quod attentans prætextit. l. per hanc 4. & Ibid. Bart. C. de Tempor. Appell. c. 8. de off. ord. in 6. Forma probandi, in qua etiam levior & semiplena probatio sufficit, *Lancell. c. 30. n. 124. Mascard. vol. 1. concl. 146. requirit existentiam illius rei & causæ in quâ Attentatum esse dicitur, v. g. litem pendere,**

pendere, avocationem factam, relationem admissam, dilatio-
nem decretam, Appellationem legitimè interpositam &c. &
Attentationem ipsam. Prior illa plerumq; in solo & nudo
facto consistit, & proinde ejus probatio facilis est: Hæc vero
posterior duo sub se continet extrema, statum scilicet in quo
quis ante innovationem erat, ubi nudam tantum probare de-
tentionem sufficit, non justam etiam possessionem oportet &
titulum. *Mascard. de prob. v. l. concl. 146. n. 2. Lancell. c. 4. lim.*
l. n. 37. & declar. 4. n. 25. & c. 24. q. 9. n. 11. & c. 26. n. 1. & seqq.
& n. 85. & c. 30. n. 4. & 127. Hercul. c. 29. n. 55. Et mutationem
sive deteriorationem illius status attentatione causatam, in
quâ probatione valet testium receptio etiam super articulis ex-
pressè non admissis. *Hercul. c. 15. n. 12. Vid. Lancell. c. 26. per tot.*

θ. 49. Perlustratis Attentatorum causis sequitur Effectus,
cujus nomine venit revocatio & pœna. Non uno autem mo-
do ea quæ revocationem admittunt (nam quædam irrevocabi-
lia esse. *f. θ. 8.* est ostensum) eandem sustinent. Inter varias au-
tem vias, quas monstrat *Lancell. c. 21.* hæc maximè trita est &
privilegiata vocatur, quando Implorationes officij Judicis
Mercenarij pro revocandis ante omnia Attentatis exhibentur.
Schwanman. lib. 2. Process. Cam. c. 9. n. 1. c. 7. & Ibid. gl. in Verb.
ante omnia. de Appell. in 6. Marant. p. 6. t. de Appell. n. 396.
Gail. l. O. 146. n. 4. & seqq. Lancell. c. 21. n. 14. & 15. c. 22. q.
25. n. 12. c. 28. n. 59. Hercul. c. 12. n. 1. & 3. c. 14. n. 16. §. altera
Via, Person. Tract. de Adip. poss. rem. ex l. fin. de Ed. D. Hadr. n.
359. Aut supplicatio pro mandato pœnali sine clausula de re-
vocandis Attentatis & restituendo causam in priorem statum,
de quâ *Schwanmann d. loc.* Et talis revocatio peti potest usq; ad
conclusionem in causâ, licet ante litem contestatam Attenta-
tum fuerit. *Marant. d. t. de App. n. 392. Vant. de null. rit. quot &*
quib. mod. n. 23. Covarr. p. q. c. 23. n. 3. in fin. Gail. l. O. 146. n.
10. Menoch. de recup. poss. rem. ult. n. 38. Lancell. c. 23. n. 9. &
seqq. Manfred. lib. 1. p. 7. n. 46. 65. & lib. 7. concl. 7. Hercul. c. 11.
n. 2. c. 12. n. 1. c. 22. n. 22. quia & ante conclusionem attenta-
ta post eam revocari ante omnia possunt ad instantiam partis.
Lancell. c. 4. Ampl. 9. n. 2. & c. 23. n. 23. & seqq. Mandos. de In-
hib. q. 108. Reyger. Process. Indic. disp. 12. θ. 5. nisi attentata passus
diu & sine

diu & sine justâ causâ differat revocationem petere, tunc enim propter præsumptam calumniam hoc privilegio gaudere nequit *Lancell. c. 30. n. 237. Vid Marant. Vant. Gail. Manfred. Hercul. dd. loc.* Et in hoc Iudicio absq; ordine Iudicario de simplici tantum & plano proceditur, & nequè libello opus est neq; litis contestatione. *Rec. Imp. de Anno. 1570. §. In Puncto Attentatorum. Cail. I. O. 146. n. 4. Mandos. de Inhib. q. 99. n. 7. gl. & Dd. in Clem. 2. ut lit. pend. & in c. non solum. de Appell. in 6. Dec. in c. bona memoria. col. 5. Vers. 1. de Appell. Menoch. de recup. poss. rem. 17. n. 34. Lancell. c. 25. n. 7. 27. & 32. Manfred. lib. 1. p. 7. n. 44. & 79. & lib. 2. concl. 5. & 31. Hercul. c. 14. n. 1. & seqq. & c. 21. n. 9. Person. de Adip. poss. n. 361. Myns. 1. O. 26. Asin. Pract. Iud. §. 4. c. 3. Vers. Decimo sexto requiritur. Et fatalia causæ principalis interea suspenduntur. Guid. Pap. de App. q. 101. n. 62. §. sed an. Lancell. c. 30. n. 93. & seqq. Manfred. lib. 2. concl. 16. Hercul. c. 20. n. 14. c. 29. n. 58 145. 189. Person. de Adipisc. poss. rem. ex. l. fin. C. de ed. D. Hadr. n. 358. Vers. & aduerte. arg. l. contra 16. & Ibid. gl. in summar. C. de Inoff. testam.*

§. 50. Non semper autem ad Instantiam partis Judex ita procedit, sed interdum etiam ex Nobili officio revocare solet, si scilicet constat, nullum jus neq; interesse Partis in eo versari, quo casu possessio sequestratur & sic Attentata revocantur tantum ut læsa Judicis Majestas restituatur. *Lancell. c. 24. n. 58. & cap. 27. n. 7. & seqq. Covarr. p. q. 23. num. 4. circ. fin. Franch. in cap. bona num. 15. extr. de Appellation. Vital de Camb. Tractat. Clausul. in Claus. nil innovari n. 9. Gail. 1. Observat. 146. n. 7. Quamvis enim alias nemo in suâ causâ judex esse possit. l. 10. ff. de Iurisd. l. 10. ff. de Testib. l. fin. §. pen C. ubi senat. l. un. C. ne quis in sua Caus. jud. aliud tamen obtinet in hoc casu, qui concernit publicam utilitatem. l. congruit 13. pr. ff. de off. præf. l. si quis in hoc 10. C. de Ep. & cler. & honorem in judicijs. l. eos 6. §. fin. C. de App. l. Iudicibus. 24. eod.*

§. 51. Cæterum processus iste summaris locum tantum habet in Attentatis notorijs O. Cam. p. 3. t. 31. §. fin. C. I. A. de Appell. §. 14. Mandos. de Inhib. q. 99. n. 7. gl. & Dd. in Clem. 2. ut lit pend. & in d. c. non solum de App. in 6. Non vero in ijs quæ altiore requirunt indaginem & in continenti probari neque-

runt, tunc enim libellus exhibendus & lis contestanda & uterque Punctus Attentatorum & causæ Principalis simul prosequendus est & expediendus *Myns. Cent. 1. O. 26. Gail. 1. O. 146. n. 2. & 3.* aut si periculum sit in mora quo casu pariter attentata ante omnia non revocantur. *Lancell. c. 30. n. 214.* Quod etiam procedit in revocandis à Judice ipso Attentatis, hæc enim non extraordinario illo remedio, sed vel per viam Appellationis vel nullitatis revocari possunt.

§. 52. Ad pœnas denique Attentantium convertimur, quæ ijs merito sunt destinatæ, quoniam uno eodemque tempore jus, judicem & partem lædunt. *Franch. in c. bona n. 14. & n. 39. de Appell. Vid. §. 11. cum ex suo delicto nemo lucrari debeat. l. 134. §. 1. de R. I.* Præter id enim, quod Attentans in priorem statum rem ponere tenetur fructus etiam perceptos, & quos suâ culpa non percepit, citra compensationem, quæ in hoc iudicium non venit. *arg. l. fin. C. de Compens. Lancell. c. 24. q. 28. restituit gl. in c. bona in Verb. statum X. de rest. spol. Lancell. c. 31. n. 22. & seqq. in expensas condemnatur. Lancell. d. c. 31. n. 106. & seqq. Gail. 1. O. 146. n. 16. Damna & interesse refarcit. Myns. 1. O. 55. Lanc. c. 31. n. 174. Harprecht. process. jud. disp. 6. §. 174. Hercul. c. 29. n. 93. & 210.* Sic qui sciens prudens rem emit litigiosam, pretio amisso rem restituere, & venditor acceptum pretium fisco inferre, ignorantibus vero Emptori vendens pro reevictâ pretium cum aliâ tertiâ ejus parte reddere & insuper fisco parem pretio quantitatem contribuere tenetur *l. f. & ibid. gl. pr. & Sichard. n. 7. C. de Litig. Lancell. c. 31. n. 221. & seqq.* quod etiam in donatione reilitigiosæ obtinet. *d. l. f. §. 1. C. de litig. & ibid. Sichard. n. 16. Lancell. c. 4. præf. n. 525.* Ex quo videre est, remedium Attentatorum dari etiam contra tertium possessorem, *Franch. in c. bona n. 14. X. de App.* In sacrum dedicans duplum adversario præstat *l. f. ff. de Litig.* Sic si Appellatione pendente ipse appellans attentaverit, privatur possessione, cadit jure suo & deseruisse censetur Appellationem. *c. an sit. 42. X. ZZ. Bicc. in Aur. f. 5. §. 72. lit. de App. Excell. Dn. Myns. 2. O. 50. C. A. 49. ff. 7. §. 1. & 4. & si quis post inhibitionem attentat incidit in pœnam inhibitioni insertam l. un. ff. si quis jus dic. non Lancell. c. 31. n. 271. & seqq. c. 20. præf. n. 194. & seqq. Myns. obtemp. decis. 1. Resp.*

1. Resp. 8. in fin. n. 20. Mandos. de Inhib. q. 44. Judex pendente Appellatione procedens in criminalibus, manumq; reo iniiciens lege Julia de Vi publica tenetur. l. 7. ff. ad L. Jul. de Vi publ. cujus poena damnato aqua & igni interdicitur. l. 10. §. fin. eod. Et deniq; arbitrio judicis punitur Attentans, quotiens ipsa lege poena certa expressa ac definita non est. arg. l. 1. §. 1. Vers. quibus nulla. & Ibid. gl. marg. ff. de Effraact. c. sanctio 41. & ibid. gl. pr. de off. & pot. iud. del. Wes. w. ff. de postul. n. 7. & t. de Extr. Cogn. in fin. Menoch. de Arb. lib. 2. Cent. 6. Cas. 557. Harprecht. process. Iudic. disp. 6. §. 203.

§. 53. Ad Affinia refertur Interdictum Unde Vi l. 7. C. unde Vi. quod competit dejecto qui possidet tempore dejectionis sive justè, sive injustè l. 8. §. 1. C. de prescr. 30. ann. cum sim. t. t. X. de rest. spol. l. 1. §. 9. §. 23. §. 19. ff. de Vi & Vi arm. Adversus cum qui dejecit. l. 3. §. 9. l. 17. ff. eod. §. 6. l. de interdict. Ad restituendam possessionem cum omni causa, quam habuisset spoliatus, si dejectus non esset. d. l. 1. §. 26. §. 41. l. 68. de R. V. Et operis Novi nunciatio, quæ cum Attentatorum Materia fraternizare dicitur à Lancell. c. 4. lim. 1. n. 42. & c. 28. n. 63. quia & illa celeritatem desiderat, ut etiam diebus feriatis & contra absentes fieri possit, l. 1. §. 2. cum seqq. ff. de N. O. N. e- àq; talis inducitur inhibitio, ut sive jure sive injuria ædificetur, quicquid post nunciationem ædificatum est, sit revocandum & demoliendum, l. 20. §. 3. ff. de O. N. N. Cum alijs similibus.

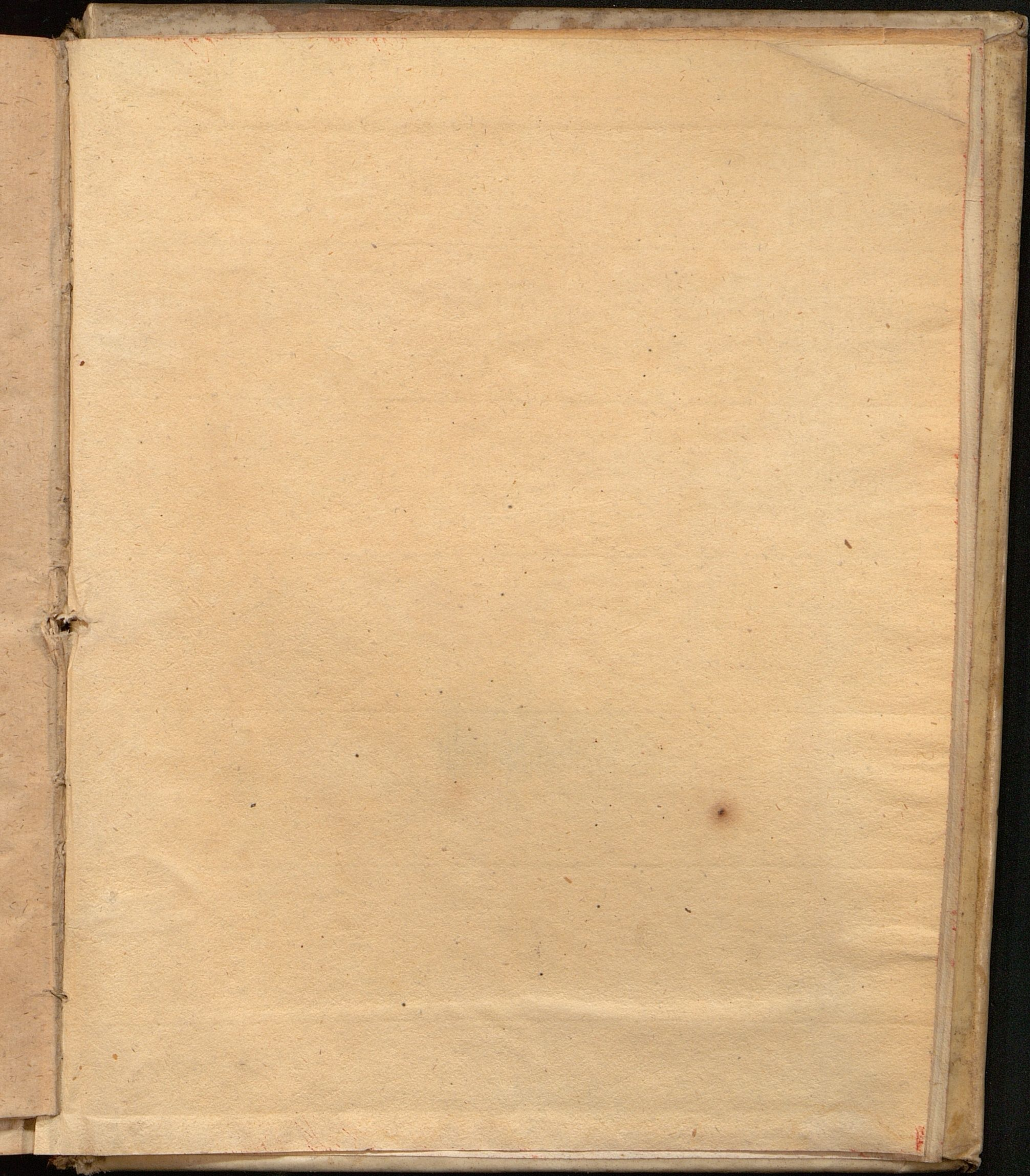
§. 54. Contrariorum deniq; loco, præterea, quæ in ipsam irreplere tractationem, videndum, quando Attentata locum non habeant? quod evenit, si constat de bono Jure Attentantis & non jure ejus, qui passus est attentata. Siquidem hæc reg. Attentata non sunt, nec revocanda veniunt. Lancell. c. 24. q. 1. n. 8. 21. 55. 56. q. 10. n. 12. & 13. & q. 13. n. 5. 6. 30. n. 22. Hercul. c. 30. n. 74. Gail. I. O. 22. n. 4. in fin. Person. tract. de Adip. poss. n. 41. 43. & seq. quod etiam dicendum est lite quocunq; modo finita, Veluti quando sententia transivit in rem judicatam. arg. c. cum inter 13 vers. quamvis. de sent. & rejud. Lancell. c. 4. pref. n. 277. Item renunciatione ipsius actionis & causæ. S. chard. in l. properandandum §. siue autem alterutra. n. 6. C. de Iud. Lancell. c. 4. in pref. n. 2. 281. & seqq. & 562. & c. 4. lim 6. n. 1. &

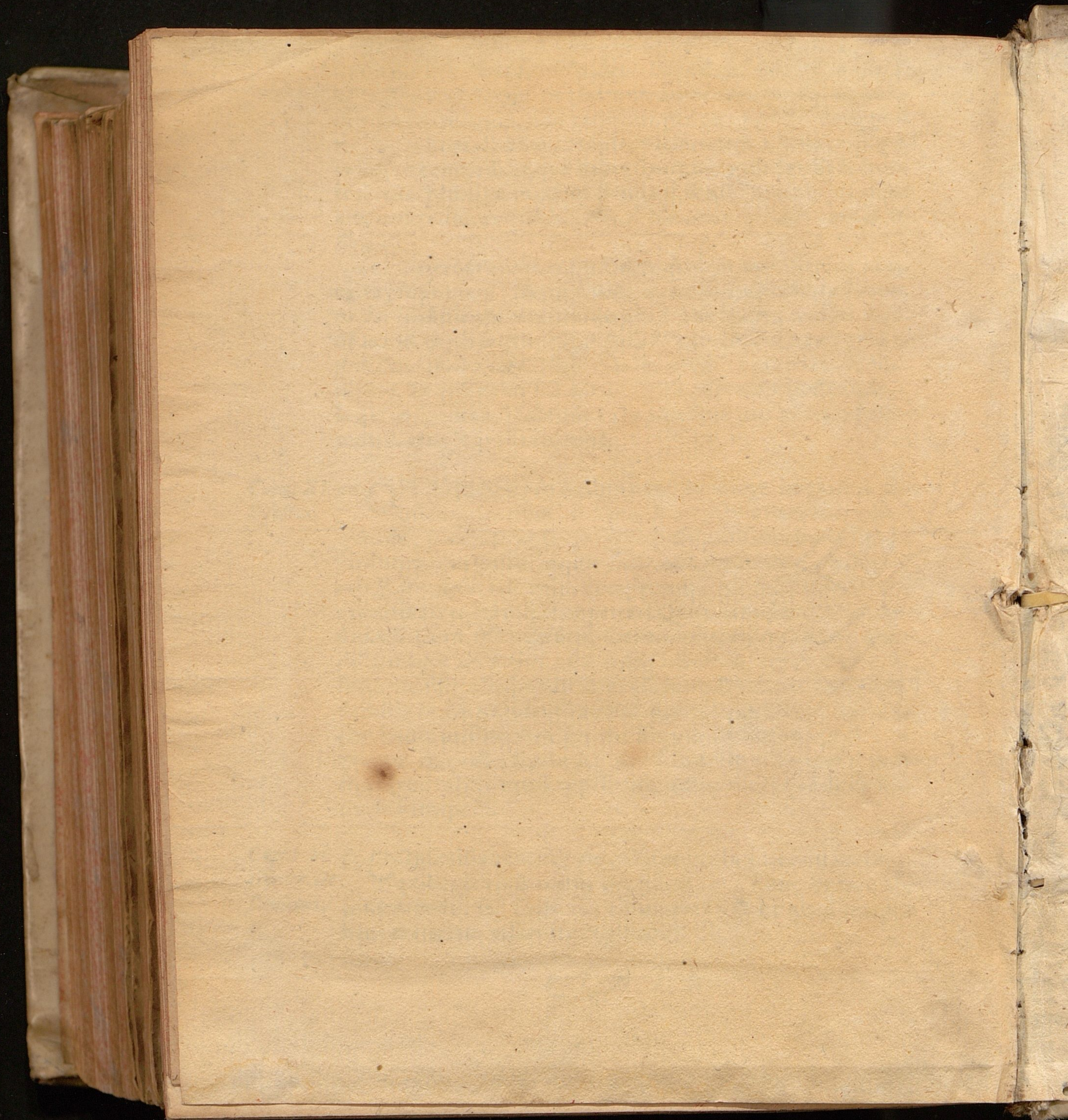
n. 1. & seqq. transactione. l. 1. & 2. ff. de Transact. l. 7. 16. 17. 19.
30. C. eod. gl. in l. si contra 8. in Verb. finitum de Appell. & alijs
modis. Item si de nullitate litis notoriè constet, Lancell. c. 4.
praf. n. 557. & lim. 3. Hercul. de Attent c. 30. n. 77. & 137. caue
in contiuenti probari possit. gl. in c. non solum 7. in Verb. casibus
de App. in 6. Mandos. de Inhib. q. 110. n. 4. circ. fin. Ibi: quod in
continenti. Mascard. de prob. v. 2. concl. 687. n. 2. quoniam prin-
cipali destructo ea quoque quæ consequuntur sublata intelli-
guntur. l. 129. §. 1. l. 178. de R. l. l. 2. ff. de pecul. legat. l. 4. C.
de possess.

θ. 55. Et hæc sunt, quæ de Attentatis in medium
proferre & desuper amplius erudiri constitutum habui.
Nemo est, ut spero, qui vitio mihi vertet, onus me im-
paribus humeris imposuisse, si propositum scopumq;
meum, qui ad melius apprehendenda ea, quæ aliquo
saltem modo cognita sunt, unicè vergit, & materiæ
nobilitate illectum me esse, non perfunctoriè secum
pensitaverit. Tu proinde Benevole Lector fave Co-
natibus ad majora adspirantis & informare me ubi
hæsitantem deprehenderis non supercede,
placido candorem Tuum superci-
lio laturum.

F I N I S.

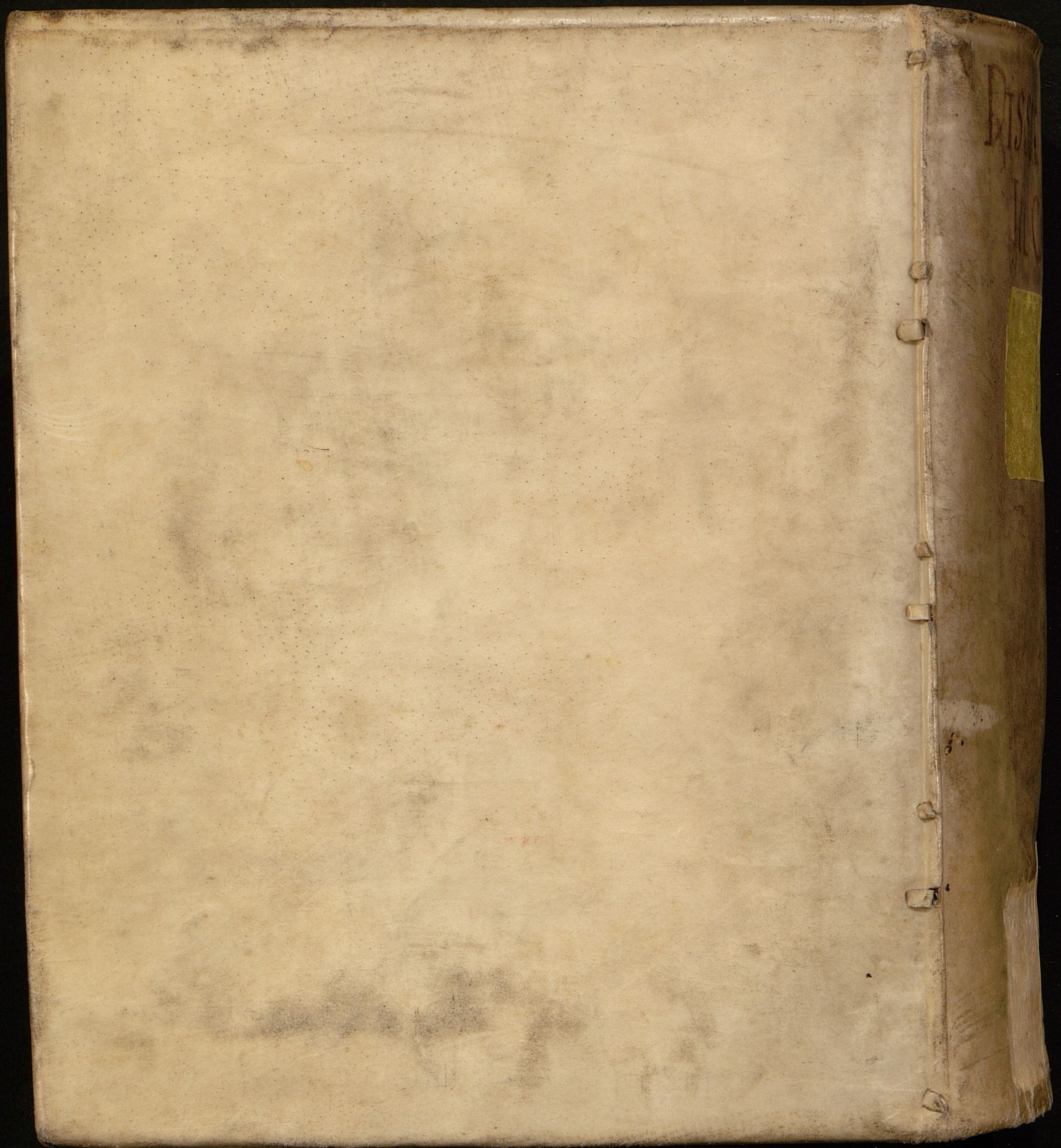
00 A 6387

ULB Halle 3
002 916 592

10 17

ATTENTATA.

35

Per

Discursum Theorico-Practicum

DIVINA FAVENTE

GRATIA,

SUB PRÆSIDIO,

DN. JOHANNIS SEBASTIANI

GAMBSII, Jcti, ET IN FLORENTIS-

SIMA ARGENTORATENSIIUM ACADEMIA INSTI-

TUTIONUM IMPERIALIUM PROFES-

SORIS CELEBERRIMI,

Dn. Præceptoris atq; Cognati sui omni obser-
vantia cultu prosequendi,

Publicæ Jurisperitorum Censuræ com-
mittendum,

Ad diem 24 M. Julij loco horisq; solitis:

Exhibita

à

JOHANN ERNESTO VARNBÜLERO,

Hanoico.

ARGENTORATI.

Ex Typographæo JACOBI THILONIS,

ANNO clō, lōc. lvi.

18.

4